

ad § 26.

Efter „Færgerne“ sættes Punktum, og Ordene: „ei heller for de tidligere til Hertugdømmet Slesvig hørende Districter, som skulle indlemmes i Kongeriget“ udgaae.

Udvalget finder, at Lovudkastet ved den af Finantsministeriet foreslaaede Redaktion af disse Ændringsforslag taber i Tydelighed, og har derhos Betænkelighed ved at gaae ind paa de af Ministeriet opstillede Betragtninger med Hensyn til Befolkningsforholdet paa Værø, som uden Tvivl med samme Ret vilde kunne gjøres gjælbende paa flere andre Steder i Landet. I det man imidlertid erkjender, at disse nylig i Kongeriget indlemmede Districter bør behandles lempeligt ved Ansættelsen til Krigsstat, skulde man foreslaae, at Moderationen anvendes paa et Punkt, hvor dog en mere eller mindre vilkaarlig Afgjørelse maa finde Sted, nemlig paa Afgjørelsen af, til hvor høi en Taxationsværdi en Tønde Harkorn skal regnes. Naar man saaledes veltog, at Landdistricterne paa Værø ved denne Stats Fordeling blev at ansætte til et samlet Beløb af 1,000 Tdr. Harkorn, og Fastlandsdistricterne til et samlet Beløb af 2,000 Tdr., da vilde man erholde en brugbar Norm for Skattecontingenternes Fordeling imellem Amtene, og være forsikret om, at man havde ansat disse Districter til et lavere Harkorn end de ved den nye Matrifisering ville faae. Den samme Bestemmelse vilde da ogsaa kunne veilede Amtsraadet ved dets Fordeling af det Beløb, som falder paa Harkornet, til at fastsætte Forholdet imellem det Beløb, som falder paa de gamle Dele af Amtet, og det, som falder paa de nye. Men dette sidste maatte fordeles mellem de enkelte Communer, hvoraf de bestaae, efter Skatteønder, hvilket udtrykkelig maatte fastsættes i Loven. Følgen heraf vilde da være, at de af Finantsministeriet foreslaaede Ændringer til § 1, § 2 og § 3 vilde bortfalde, og de i Lovudkastet opførte Summer, som blive at udrede af Kjøbenhavn, Kjøbstæderne, Søkkelunds Herred og de

øvrige Landdistricter vedligeholdes i samme indbyrdes Forhold som i Lovudkastet.

Den af Finantsministeriet til § 17 opførte Ændring skjønes ikke fornøden, da Overligningscommissionen for vedkommende Amt godt vil kunne afgjøre de Sager, der fra disse Districter indkommer til den.

Som en almindelig Bemærkning ved Lovudkastets Form skal man henstille, om det ikke vilde findes hensigtsmæssigt at begynde Loven med at fastsætte det Beløb, hvormed Skatten vil være at udrede for hele Landet, og dertil at føie, at af hver 100 Rd. som saaledes bevilges i Skat, svarer Kjøbenhavn 19 Rd., Kjøbstæderne 15 Rd., Søkkelunds Herred 3 Rd. og de øvrige Landcommuner i Kjøbenhavns Amt og de andre Amtsraadskredse tilsammen 63 Rd. Skulde denne Stat aarviis vende tilbage, og være den, hvormed man paa Finantsloven endelig skaffede Ligevægt imellem Indtægt og Udgift tilveie, vilde man saaledes igjennem Finantsloven kunne bestemme Skattens samlede Beløb for Finantsaaret, og gjennem den særlige Lov kun fastsætte Waaffinieret. Ogsaa denne Lov vilde da i Tidernes Løb betydeligt kunne simplificeres.

Udvalget skal til Udcastets enkelte Paragrapher endnu føie følgende Smaabemærkninger:

I § 4 saavel som i § 8 har man ved Opregningen af de Landcommuner, hvis Skattepligt foretages af særegne Ligningscommissioner, glemt, at Hylland denne Gang ikke er undtaget; Nørre-Sundby, Røgstør og Silkeborg (Marstal?) bør altsaa tilføies.

Slutningsbestemmelsen i § 4 er flyttet herhen fra § 1, hvor den stod ifjor. Herimod kan i og for sig Intet være at erindre, men der maa da tilføies en Bestemmelse om, at den Skat, som ydes af Kongehusets Medlemmer, er udenfor det Beløb, som svares af Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistricterne.

Udvalget har Intet imod, at der i § 6 istedetfor: „eier faste Eiendomme eller igjennem Tiender, Arveafsteafgifter eller Canon har faste